

POSTANOWIENIE

Dnia 30 maja 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Myszka

w sprawie z odwołania H. B.
przeciwko Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddziałowi
Regionalnemu w O.
o emeryturę rolniczą,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 30 maja 2005 r.,
kasacji ubezpieczonej od wyroku Sądu Apelacyjnego w B.
z dnia 7 grudnia 2004 r., sygn. akt III AUa .../04,

odmawia przyjęcia kasacji do rozpoznania.

Uzasadnienie

W kasacji wnioskodawcy H. B. od wyroku Sądu Apelacyjnego w B. z dnia 7 grudnia 2004 r., pełnomocnik skarżącego podniósł zarzut błędnej wykładni: 1/ art. 9 ustawy z dnia 24 lutego 1990 r. o niektórych warunkach funkcjonowania ubezpieczenia społecznego rolników indywidualnych i ich rodzin w 1990 r. (Dz. U. Nr 14, poz. 90) oraz 2/ art. 19 i 20 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 1998 r. Nr 7, poz. 25) i art. 2 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 października 1977 r. o zaopatrzeniu emerytalnym oraz innych świadczeniach dla rolników i ich rodzin (dz. U. Nr 32, poz. 140) - wskutek przyjęcia, że wnioskodawcy nie przysługuje emerytura rolnicza. Zdaniem skarżącego „wskazane w uzasadnieniu kasacji rozbieżności w orzecznictwie, w odniesieniu do

wykładni i stosowania wyżej przytoczonych przepisów, eliminują ustawowe przeszkody mogące prowadzić do odmowy przyjęcia kasacji do rozpoznania”, a także utrzymywał, że „ istnieją zatem podstawy do przyjęcia, że w sprawie występuje zagadnienie prawne, wyjaśnienie którego jest niezbędną dla zapewnienia jednolitości orzecznictwa sądów niższych instancji”. W konsekwencji skarżący domagał się uchylenia zaskarżonego wyroku oraz uchylenia „w całości poprzedzającej decyzji pozwanej” oraz zobowiązanie jej do przyznania mu emerytury rolniczej, a także zasądzenia od pozwanej „na rzecz powoda” kosztów postępowania według załączonego spisu, alternatywnie wnosząc o uchylenie zaskarżonego wyroku i „przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w O.” do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Autor kasacji nie wykazał, aby pomiędzy powołanymi w kasacji judykatami występowały rozbieżności, co jest koniecznym wymaganiem przyjęcia, że stanowi to okoliczność uzasadniającą przyjęcie kasacji do rozpoznania. W kasacji nie sformułowano również konkretnego istotnego zagadnienia prawnego, „wyjaśnienie którego jest niezbędną dla zapewnienia jednolitości orzecznictwa sądów niższych instancji”, a Sąd Najwyższy nie jest uprawniony do samodzielnego dokonywania konkretyzacji ani do ryzykowania domysłów co do wypełnienia wymagań skargi kasacyjnej, ponieważ to obciąża wyłącznie stronę skarżącą. Przede wszystkim jednak wniosek skarżącego podlegał rozpoznaniu na podstawie przepisów obowiązujących w dacie jego złożenia, tj. na podstawie art. 19 i 20 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. W zakresie interpretacji zawartych w tych normach wymagań nabycia prawa do emerytury rolniczej przyjmuje się, że nie można nabyć takich uprawnień wyłącznie na podstawie okresów prowadzenia gospodarstwa rolnego przed dniem wprowadzenia systemu ubezpieczeń społecznych rolników, które stanowią wyłącznie okresy podlegające zaliczeniu do wymaganego okresu podlegania rolniczym ubezpieczeniom, ale pod warunkiem posiadania jakiegokolwiek okresu ubezpieczenia w rozumieniu ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników. Oznaczało to, że wnioskodawca, który nie posiadał żadnego okresu ubezpieczenia nie mógł nabyć prawa do emerytury rolniczej legitymując się jedynie tzw. okresami zaliczalnymi do wymaganego okresu

ubezpieczenia (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 września 2003 r., II UK 31/03, OSNAP 2004 nr 13, poz. 232).

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.